

ת"פ 33111/12/10 - מדינת ישראל נגד אוסאמה ג'היים

בית משפט השלום בכפר סבא

7 בספטמבר 2015

ת"פ 33111-12-10 מדינת ישראל נ' ג'היים

בפני כב' השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוסאמה ג'היים (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל אודרברג

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד דותן דניאלי

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); נהיגה בקלות ראש וברשלנות לפי סעיף 262(2) ביחד עם סעיף 38(2) לפקודה; סטייה מנתיב לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"); גרימת תאונת דרכים לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות; ניסיון תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיפים 25 + 273 לחוק; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק; איומים לפי סעיף 192 לחוק; העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק; נהיגה תחת השפעת סמים או משקאות משכרים לפי סעיפים 32(3) + 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 ותקנה 26(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961; וסירוב להיבדק בבדיקת שכרות לפי סעיף 169(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

2. מתסקיר שירות המבחן בעניינו מיום **10.8.14** עולה כי הנאשם מוכר לשירות מהאבחון קודם בשנת 2002 כשהופנה בגין עבירות רכוש, וכן מהליך המעצר בתיק הנוכחי.

הנאשם בן 34, רווק, שטרם מעצרו התגורר בטייבה בבית הוריו ולא עבד באופן סדיר.

משפחת מוצאו מונה 10 נפשות, והוא הבן הרביעי מבין שבעה אחרים בגילאי 21-37.

אביו בשנות ה-60 לחייו בעל חברת משאיות המספקת שירותי הובלות, ואמו בשנות החמישים לחייה, עקרת בית. תוארה משפחה מלוכדת ומתפקדת.

בשיחה עם בני משפחת הנאשם- תיארו אותו כאדם מתפקד ואחראי, הסבירו את ביצוע העבירות בעברו וכיום על רקע צריכה מופרזת של אלכוהול, ומסרו כי כיום נמנע מצריכת אלכוהול. בני המשפחה לא זיהו בעייתיות בהתנהלות ושל הנאשם, ולהערכתם אינו זקוק להשתלב בטיפול.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת מקצוע בתחום מכונאות רכב, עבד תקופה בתחום עד שנת 2002, ובמהלך השנים 2004-2010 עבד באופן סדיר כראש צוות אחראי בטיחות כבישים בחברת מע"צ. בשנת 2010 פוטר לאחר התיק הנוכחי, ועבד בעבודות מזדמנות עד למעצרו.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי בין השנים 2002-2010 נדון בגין עבירות רכוש ואלימות לעונשים שונים, ובכלל זה מע"ת בר הפעלה בתיק הנוכחי בן 5 חודשים.

בהתייחסותו לעבירות בתיק זה- הכחיש כי נהג בזמן פסילה, ומסר כי ישב לצדו של אחר שנהג אותה עת.

התקשה לקחת אחריות בנוגע להתנהגותו, נטה לטשטש ולצמצם את חומרת מעשיו, את האסור שבהם, הפגיעה והנזק שגרם למתלוננים (השוטרים), ונטה להדגיש פגיעתו מהמתלוננים.

הביע כעס על האחר שנהג במועד העבירה ולא נעצר, על גורמי הממסד השונים וגורמי הסמכות, והתקשה לבחון את הבעייתיות בהתנהגותו.

הנאשם מסר כי במועד כתב האישום היה תחת השפעת אלכוהול, אולם שלל בעיית התמכרות לאלכוהול. מסר כי טרם מעצרו צרך אלכוהול בסיטואציות חברתיות - אולם נמנע מכך מאז מעצרו. שלל התמכרות לסמים, ושלל דפוסים שוליים בהתנהגותו.

לאחר שחרורו ברצונו לעבור להתגורר הרחק מבית משפחתו בטייבה ומהחברה השולית עמה ניהל קשרים חברתיים עובר למעצר, עם זאת- לא הציג תוכנית ממשית באשר למקום מגורים כאמור או מסגרת תעסוקה.

השירות התרשם כי הנאשם מתקשה להכיר בבעייתיות בהתנהלותו ובצורך בנזקקות טיפולית במצבו.

השירות התרשם מהתנהגות אימפולסיבית, מתוך לגיטימציה לאלימות במצבי קונפליקט, וקושי בקבלת סמכות.

ממידע שהתקבל מהעו"ס בבית מעצר "הדרים"- עולה כי מאז השתלבותו בבית המעצר הנאשם התקדם במדרג האגפי, וכיום שוהה באגף עצורים מתקדם.

הנאשם משתלב בתעסוקת האגף, התנהלותו תקינה ללא הפרות משמעת, ונמצא בקשר קונקרטי עם העו"ס מבלי שהביע נזקקות טיפולית עד כה.

לאור האמור, התרשם השירות כי הנאשם בעל סף תסכול נמוך, נטה לפעול ולהגיב באופן אימפולסיבי ותוקפני במצבי לחץ ודחק, התנהגות שכלל הנראה מועצמת תחת השפעת אלכוהול.

עוד התרשם השירות כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות, ולבחון בצורה ביקורתית את הבעייתיות בדפוסי התנהגותו האלימה והפוגעת ומעורבותו השולית לאורך השנים ובעבירות הנוכחיות.

בבסיס ביצוע העבירות עומדים דפוסי התנהגות שוליים, אלימים, קושי בוויסות דחפים וביכולת לראות את האחרים בהם פגע, כמו גם הזדהות עם אלמנטים כוחניים.

השירות העריך כי קיים סיכוי בינוני שהנאשם יבצע עבירות אלימות בעתיד, ואם יבצען - מידת החומרה הצפויה של העבירות תהיה בינונית.

במסגרת גורמי הסיכוי לשיקום - נלקחו בחשבון דבריו לפיהם נמנע מצריכת אלכוהול, והמוטיבציה המילולית שמביע כיום לשנות ולשקם התנהגותו בכוחות עצמו, להימנע מביצוע עבירות ומעורבות שולית, כמו גם תפקודו התקין במעצר.

כגורמי סיכון להישנות עבירות - נלקחו בחשבון עברו הפלילי, ובכלל זה עבירות אלימות והעובדה שעונשי העבר לא היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבול, חומרת העבירות הנוכחיות, האסור שבהן, הפגיעה והנזק שגרם בהתנהגותו למתלוננים, קיומם של דפוסים אלימים, נטייה לאימפולסיביות ובעיית שליטה בכעסים, עמדות כוחניות, קשיים בקבלת סמכות, עמדות בעייתיות הנותנות לגיטימציה לאלימות במצבי קונפליקט כדרך פתרון בעיות, ונוקשות חשיבתית שמתבטאת בקושי לבחון ולהכיר בבעייתיות בהתנהלותו ולבחון אלטרנטיבות להתמודדות.

לאור האמור, מצא השירות כי לא נותר פתח להמשך מעורבות טיפולית של השירות, ולכן נמנע מהמלצה טיפולית שיקומית.

כמו כן המליץ השירות על ענישה מוחשית, שתמחיש לנאשם את חומרת התנהגותו והפגיעה במתלוננים.

3. מטעוניה של ב"כ המאשימה לעונש עולה כי הנאשם יליד 1979, הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

לא זו בלבד שהנאשם ניהל הוכחות עד תום, אלא אף אינו שלם עם הכרעת הדין שניתנה ביום **30.3.14** ומנסה לתקוף אותה באמצעות קו הגנה אלטרנטיבי. כתוצאה מכך, החליף עו"ד והגיש בקשה להוספת ראיות חדשות.

כחמש שנים לאחר האירוע צץ עד בשם סמי, הנוטל על עצמו את התיק בלי שום קשר או זיקה לאירוע, מסיבה הידועה רק לו ולנאשם, ובכך - מטריח הנאשם את בימ"ש לשמוע את גרסתו המופרכת של ה"עד" ולכתוב הכרעת דין משלימה שהובילה להתארכות ההליכים בשנה נוספת.

מעשיו של הנאשם מורכבים מ-11 עבירות חמורות שהצטברו יחד למסכת חמורה אף יותר. שלוש מהן - נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, ותקיפת שוטרים - יכולות להביא למאסר ממושך בפועל בפני עצמן, גם כשמדובר בנאשם שזה מאסרו הראשון, כשזה לא מקרהו של הנאשם (מפנה לרע"פ 1211/12; רע"פ 5077/07; רע"פ 8172/10).

לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות והוא אף ריצה עונש מאסר, ומהגיליון התעברותי עולה כי יש לו 27 הרשעות קודמות.

לעונש שיוטל על הנאשם בתיק זה יש לצרף במצטבר את המע"ת בן 5 חודשים מת"פ 5312/09 (שלום ת"א) בגין הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר.

בנוסף, לחובתו פסילה על תנאי בת 8 חודשים מת"פ 1039/09 (תעבורה אילת).

בהתנהגותו של הנאשם בכתב האישום עולה פגיעה בערך המוגן של זכות הציבור לשמירה על שלמות הגוף וחיים בשימוש בדרך, וכן פגיעה בשלטון החוק ורשויות אכיפת החוק, והגנה על אלו הפועלים במסגרת זו כדי לשמור על הסדר.

מעשיו חמורים, ויש להחמיר בענישתם של הנוהגים בזמן פסילה ובשכרות, לצד פגיעה בשוטרים ובמשרתי הציבור (הוגשה פסיקה).

כמו כן קיימת חובת פסילה מינימלית בשל נהיגה בשכרות בהתאם לסעיף 39א לפקודת התעבורה לתקופה שלא תפחת משנתיים.

בנסיבות אלה יש להטיל פסילה בין 5-8 שנים לצד פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לשוטר אלון כהן (ע"ת/7) לו אמר הנאשם "יהודי מסריח אני אזיין אותך" וכן בעט בו, ירק עליו, והשפיל אותו.

מהתסקיר בעניינו של הנאשם עולה כי קיימים אצלו דפוסים אלימים, נטייה לאימפולסיביות, בעיית שליטה בכעסים, עמדות כוחניות וקושי להתמודד עם מצבי קונפליקט.

להערכת השירות, קיים סיכון בינוני שהנאשם ישוב ויבצע עבירות אלימות בעתיד, ומציין כי העונשים שהוטלו עליו בעבר לא היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות, ועל כן מומלצת ענישה מוחשית.

כל אחת מהעבירות אותן ביצע הנאשם חמורה בפני עצמה, קל וחומר בהצטרפותן, והן גורמות לנזק רב לציבור, מלמדות על מסוכנותו של הנאשם, כשרק בנס לא גרם במעשיו לתוצאות חמורות יותר.

עברו הפלילי והתעבורתי מעיד כי הינו עבריין חוזר האדיש לגורלם של אחרים, כשתלוי ועומד נגדו מע"ת ופסילה על תנאי.

מתחם העונש ההולם נע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל.

מעשיו של הנאשם ממוקמים ברף העליון של מתחם הענישה, והוא אף אינו לוקח אחריות כלל, ועל כן מתבקש בימ"ש להשית עליו מאסר ממושך בפועל, הפעלת המע"ת במצטבר, הפעלת הפסילה על תנאי, וכן השתת מאסר על תנאי.

בטיעוניו לעונש טען ב"כ הנאשם כי ניהול משפט לא נזקף לחובתו של הנאשם בתאם לתיקון 113 לחוק.

אין מדובר במספר אירועים נפרדים אלא באירוע אחד.

בכך שהנאשם פנה לדרך של הוספת ראיות במקום ערעור, הוא חסך זמן רב גם לבימ"ש המחוזי, שיכול היה

בסוף הדיון להחזירו שוב לבימ"ש קמא.

מדובר בהליך שהחוק מאפשר באמצעות הגשת בקשה, ובימ"ש נעתר לבקשה.

בפסיקה שדנה במקרים ובהם נסיבות חמורות יותר נגזרו עונשים קלים ביחס למתחם לו טוענת המאשימה, וכן הפסיקה אליה הפנתה המאשימה דנה בנסיבות חמורות מענייננו.

בענייננו - רף הענישה בגין תקיפת השוטרים הוא נמוך, לא נגרמו להם חבלות של ממש, ואף האמירה הגזענית אינה חריגה במחוזותינו ועל כן אין להתייחס לעבירה ממניע גזעני.

המרדף בוצע בקטע כביש של 700-800 מטרים לכל היותר בלילה, בשעה ובמקום בהם לא היו הולכי רגל.

העבירה שנוגעת למע"ת בוצעה באפריל 2008 לפני כ-7 שנים, עבירת התעבורה הקודמת הינה משנת 2007, ועל כן בימ"ש מתבקש להפעיל את המע"ת בחופף, ולחילופין - ברובו באופן חופף.

העבירות בתיק בוצעו בדצמבר 2010, בחלופ 5 שנים.

התסקיר תקף ל-6 חודשים בלבד, ומתבסס בעיקר על כך שהנאשם לא לוקח אחריות למעשיו. היום, שנה לאחר מועד עריכת התסקיר - יש לתת לו משקל נמוך כיוון שייתכן וכיום היה השירות ממליץ על הליך של טיפול.

יש לנכות את התקופה בה רישיונו של הנאשם לא היה בידו בשל פסילה עד תום ההליכים, במשך 17 חודשים, לצד ניכוי תקופת מעצרו בתיק.

מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 11 חודשי מאסר בפועל.

בתוך המתחם, על עונשו של נאשם להיות עד 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות (בהתאם לתיקון בכתב מיום 29.6.15).

כיוון שלא מדובר בעבירה כלכלית שבוצעה ממניע כלכלי, אין הצדקה להטיל על הנאשם קנס. הנאשם אינו עובד ואין לו מקורות הכנסה, כך שהטלת קנס ולצדו מאסר חלף קנס יוביל להארכת מאסרו.

כמו כן מתבקש בימ"ש להימנע מהטלת פיצוי לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, חלופ הזמן מהעבירות, ומידת פגיעה נמוכה בשוטרים.

הפסילה המתבקשת אף היא קיצונית וארוכה. רף הפסילה ההולם את האירוע הוא 24 חודשים, בהתחשב באירוע לפני 5 שנים ללא כל עבירת תעבורה מאז, מהם ריצה 17 חודשי פסילה עד כה.

מטיעוני הנאשם לעונש עולה כי הוא חף מפשע, לא ביצע את העבירות, ולא עשה כלום. הוא עבד 7 שנים בחברה מכובדת, ומנובמבר 2010 לא עבד יום אחד בגלל התיק הנוכחי, זה הפריע לו ועצר לו את החיים.

הוא עבד במוסך בעמק חפר בין השנים 1997-2001 ואחר כך במוסך ברמת השרון עד 2004.

עמוד 5

משנת 2004 עבד בחברה בשירות מע"צ עד לפני האירוע.

מאז האירוע הוא אינו יכול לעבוד, שילם מחיר כבד, לא התחתן, לא בנה בית. הוא לא אדם גזען אלא מדבר לאנשים בגובה העיניים.

סובל מזה 4.5 שנים, ומבקש את רחמי בימ"ש.

הכרעה

4.

קצרה היריעה מלהרחיב אודות חומרת התנהלותו של הנאשם באירועים נשואי תיק זה.

לצד ביצוע של עבירות תעבורה חמורות, המסכנות את חייו וחיי יתר המשתמשים בדרך, ביצע הנאשם מגוון עבירות קשות נגד השוטרים, המסכנות את שלומם וחיהם, משפילות ומבזות אותם.

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים (**סעיף 40ג(א) לחוק**) של שמירה על שלום וביטחון הציבור, ביטחונו של הפרט, הגנה על חייהם וביטחונם של המשתמשים בדרך, שמירה על סדר הציבורי ושלטון החוק, כמו גם על העושים מלאכתם בשירות החוק, וכיבוד החלטות והוראות רשויות אכיפת החוק והמשפט.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט(א) לחוק) עולה כי הנאשם נהג ברכבו ביום **17.12.10** חרף העובדה שביום **3.6.09** נפסל במסגרת ת **1039/09** (תעבורה אילת) מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים.

די בכך, כדי להעיד אודות הזלזול הרב שמפגין הנאשם כלפי רשויות החוק והמשפט, ועל התנהלות ללא דין וללא דיין.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו לא זו בלבד שהנאשם נהג ביודעו כי הוא מצוי בתקופת פסילה, אלא שאף נהג נהיגה פרועה, תחת השפעת אלכוהול, תוך סיכון חיי המשתמשים בדרך וחיי השוטרים הדולקים אחריו.

מכתב האישום עולה כי הנאשם נכנס לצומת וחצה אותו ברמזור אדום, לא שעה לכריזת השוטרים הרודפים אחריו, המשיך בנסיעה מסוכנת תוך שהוא "חותך" רכבים בדרך, ולבסוף - גרם לתאונה בכך שנתקל באבן והועף לעבר מעקה בטיחות במהלך המרדף, וגרם נזק לחזית הרכב ולמעקה הבטיחות.

חרף העובדה שנתפס בכף בשלב זה - לא השכיל הנאשם להתעשת, ואף הסלים התנהגותו.

הנאשם עבר ממושב הנהג למושב הנוסע, השליך בקבוק בירה על השוטר המתנדב, **סער גרידי**, שביקש לעכבו, ואשר בנס לא פגע בשוטר.

גם משנעצר הנאשם- סירב לעלות לניידת והתנגד בכוח, תוך שהוא אוחז בדלת הניידת, כשמפיו נודף ריח חריף של אלכוהול.

גם בהגיעו לתחנת המשטרה- המשיך הנאשם בהתנהגותו הפרועה להפריע לעבודת השוטרים, להעליבם ולאיים עליהם.

כך, סרב הנאשם לבדיקת נשיפה באמצעות מכשיר ה"נשוף", לאחר מכן הסכים, אך הכשיל אותה מספר פעמים, וסרב לבדיקת דם כשהגיע עם השוטרים לבי"ח למרות שהסכים לעריכתה קודם לכן.

בהמשך, השתולל הנאשם בתחנת המשטרה, הניף את ידיו ורגליו לכל עבר, תוך שהשוטרים מנסים להשתלט עליו, ואמר לבוחן: "**חכה אתה תראה מה אני אעשה, אני אחכה לך בחוץ, אנחנו ניפגש**", ולבסוף אף בעט ברגלו השמאלית של השוטר **אלון כהן**, ירק עליו, ואמר לו "**יאללה יהודי מסריח, אני אזיין אותך**".

למותר לציין כי הנזק שנגרם ממעשי הנאשם, כמו גם הנזק שצפוי היה להיגרם- ברכוש ובנפש-הינם גדולים (סעיף 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק).

נהיגתו משוללת כל רסן של הנאשם הביאה להתהפכות רכבו על מעקה הבטיחות, גרימת נזק למעקה ולרכב, ואך בנס לא גרם לתאונות נוספות, לא פגע ברכבים נוספים, ולא קיפח חיי בני אדם בדרכו.

בנוסף, בהתנהגותו האלימה תקף הנאשם שוטרים, הפריע לעבודתם, והתנגד למעצר בכוח ובפראות, כשלמרבה המזל לא נגרם נזק פיזי למי מהשוטרים, אולם לו היה בקבוק הזכוכית פוגע בשוטר- היה הנזק הצפוי חמור עשרות מונים.

היותו של הנאשם בגילופין במהלך האירוע כולו, משמשת לו לחומרא, מקום בו השפעת האלכוהול מאטה ומשבשת את יכולתו להגיב בעת נהיגה, מגדילה את הסיכון הנשקף ממנו, ואף מקצינה את תגובותיו האלימות.

הואיל והנאשם הוא שהכניס עצמו למצב זה בהתנהגות אסורה, וודאי שלא עומדת לו כל טענת הגנה או סייג בנסיבות אלה (סעיף 40ט(א)(7) ו-(9) לחוק).

הואיל ומדובר ברצף עבירות המהווה בבחינת אירוע אחד, הרי שיש לקבוע מתחם כולל לאירוע כולו בהתאם לסעיף 40יג(א) לחוק.

כפי שכבר קבעתי בעבר, מקום בו מדובר במסכת אירועים הכוללת גרימת תאונת דרכים, בזמן נהיגה בשכרות, בפסילה או ללא רישיון, ותוך הימלטות משוטרים, הכשלתם, אימים ושימוש בכוח מצד נאשם-לא כל שכן מקום בו תלוי ועומד נגדו מע"ת בגין עבירות אלה -העונש הראוי הינו מאסר בפועל (ראו: ת"פ 18977-12-12 מ"י נגד בלעום מיום 4.3.13).

מתחם הענישה בעבירות התעבורה בהן הורשע הנאשם **נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל**. מתחם הענישה בגין עבירות נגד שוטרים שביצע הנאשם **נע חודשיים עבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל**.

בנסיבות אלה, מתחם העונש הכולל **נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל**.

בחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מעלה כי מדובר בחלוק זמן רב למן ביצוע העבירות, היינו כ-5 שנים בקירוב (**סעיף 40א(10) לחוק**), אם כי חלק ניכר מזמן זה נובע מניהול הליך הוכחות עד תום.

למען הספר ספק יובהר כי הגם שניהול המשפט אינו נזקף לחובתו של הנאשם (**סעיף 40א(6) לחוק**), הרי שאינו זכאי לכל הקלה בעניין זה, ואף אינו יכול להיבנות מחלוק הזמן כנ"ל.

באופן זה, הנאשם אף אינו לוקח אחריות על מעשיו אף כיום, אינו מפנים את חומרתם, ואינו מבין את הבעייתיות שבדפוס התנהגותו (**סעיף 40א(4) לחוק**), ולמעשה ממשיך וטוען בעלמא לקיומו של "אחר" שנהג ברכבו.

יתרה מכך, הנאשם הגדיל עשות והביא את אותו "אחר" לעדות בבימ"ש, באופן שהצריך שמיעת עדותו באופן חריג לאחר מתן הכרעת הדין, על כל המשתמע מכך, כל זאת חרף העובדה כי זהותו של ה"עד" ונסיבות "מעורבותו" כלל אינן תואמות את גרסת הנאשם שניתנה סמוך למעצרו.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי לנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות שבוצעו בשנת **2014**, הפרעה לשוטרי שבוצעה בשנת **2008**, החזקת סכין משנת **2004**, ועבירות רכוש משנת **1999**, ובגין נדון למאסר, ומאסרים מותנים (**סעיף 40א(11) לחוק**).

גם מגיליון הרשעות התעבורה בעניינו עולה תמונה עגומה לפיה לנאשם עבר תעבורתי מכביד, החל משנת **1998 ועד לשנת 2012**, בשלל עבירות ובכלל זה- נהיגה ללא רישיון, מהירות מופרזת, נהיגה ללא חגורת בטיחות, אי ציות לתמרור פניית פרסה, אי ציות לתמרור עצור, שימוש בטלפון תוך כדי נהיגה, **ושתי פסילות בפועל בגין נהיגה בשכרות** (בשנת 2009 ו-2011), ולצדן פסילות מותנות.

עברו הפלילי ותעבורתי של הנאשם, לצד נסיבות תיק זה, כמו גם העובדה כי ביצע את העבירות דנן בהיותם של **מאסר מותנה** ו**פסילה מותנית** תלויים ועומדים נגדו- מעידים כאלף עדים כי הנאשם מועד לפורענות מקום בו נוהג לשוב לסורו, פעם אחר פעם, כשאין בעונשים המוטלים עליו כדי להרתיעו ממעשיו, כך שהסכנה הנשקפת ממנו -הינה **מיידית וחמורה** המחייבת את הרחקתו מהרחובות והשמתו מאחורי סורג ובריח.

דברים אלה חמורים עוד יותר למקרא התסקיר בעניינו, והתרשמותו **השלילית** של השירות מאופיו והתנהלותו של הנאשם.

הגם שמהתסקיר עולה כי התנהלותו של הנאשם במעצר תקינה, ללא הפרות משמעת, השתלב בתעסוקת

האגף המתקדם, ומצוי בקשר עם עו"ס, הרי שבכל הנוגע לאופיו, דפוסי התנהגותו וייחסו לעבירות דנן- **קיים סיכום בינוני להישנות עבירות אלימות ברמה בינונית.**

כך, מכחיש הנאשם את ביצוע העבירות, מטיל את האחריות לפתחו של אותו "אחר", מטשטש ומצמצם את חומרת מעשיו ואת הפגיעה והנזק שגרם למתלוננים, ומדגיש את פגיעתו שלו.

השירות התרשם כי הנאשם הינו בעל סף תסכול נמוך, נוטה לפעול ולהגיב באופן אימפולסיבי ותוקפני במצבי לחץ ודחק, התנהגות המועצמת תחת השפעת אלכוהול, מתקשה לקחת אחריות ולבחון בצורה ביקורתית את הבעייתיות בדפוסי התנהגותו האלימה ובמעורבותו השולית לאורך השנים ובעבירות הנוכחיות.

עוד עולה כי הנאשם שלל בעיית התמכרות לאלכוהול וסמים, שלל דפוסי שוליים בהתנהגותו, והתקשה להכיר בצורך בנזקקות טיפוליות במצבו.

הערכת השירות היא כי בבסיס ביצוע העבירות דנן עומדים דפוסי התנהגות שוליים ואלימים, קושי בוויסות דחפים וביכולת לראות את האחרים בהם פגע, כמו גם הזדהות עם אלמנטים כוחניים.

למותר לציין כי כל הגורמים אותם מנה השירות בתסקיר כסיכויים לשיקומו של הנאשם מתבססים בעיקר על **דבריו של הנאשם** (לפיהם נמנע מצריכת אלכוהול, והמוטיבציה המילולית שמביע לשנות ולשקם התנהגותו), כמו גם תפקודו התקין במעצר כאמור, כשמאידך גיסא- קיימים גורמי סיכון למכביר, ובכלל זה- עברו הפלילי, העדר הרתעה עונשית בעבר, חומרת העבירות, הפגיעה והנזק שגרם למתלוננים, קיום דפוסי אלימים, נטייה לאימפולסיביות ובעיית שליטה בכעסים, עמדות כוחניות, קשיים בקבלת סמכות, עמדות בעייתיות הנתונות לגיטימציה לאלימות במצבי קונפליקט כדרך פתרון בעיות, ונוקשות חשיבתית שמתבטאת בקושי לבחון ולהכיר בבעייתיות בהתנהלותו ולבחון אלטרנטיבות להתמודדות.

לא זאת אף זאת, השירות נמנע מהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו, והמליץ על ענישה מוחשית, שתמחיש לנאשם את חומרת התנהגותו והפגיעה במתלוננים.

במצב דברים זה, לא קיים כל אינטרס שיקומי בעניינו של הנאשם בהתאם **לסעיף 40ד(א) לחוק** - המצדיק הקלה בעונשו.

אדרבא, השיקולים לחומרא בעניינו הינם כבדי משקל ונוכח היותם של מעשיו מצויים ברף העליון של מתחם הענישה- **אין מנוס מהשתת מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח בעניינו.**

זאת ועוד, הפעלתם של מאסרו המותנה והפסילה המותנית התלויים ועומדים בעניינו של הנאשם, במצטבר לעונשים המוטלים עליו בתיק הנוכחי, כמו גם פיצוי משמעותי לכל אחד מהמתלוננים, אף הם בלתי נמנעים

בנסיבות אלה, הואיל ועל בימ"ש להעביר מסר ברור וחד משמעי כי כל המנסה לעשות חוכא ואטלולא ממערכת החוק והמשפט, ונוהג בה כבשלו-לא יצא נשכר.

5. לפיכך הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 16 חודשים.
- ב. יופעל מע"ת בן 5 חודשים מת.פ. 5312/09 (שלום ת"א) - במצטבר למאסר שהוטל.
סה"כ ירצה הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל.
- ג. מע"ת בן 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.
- ד. פסילה בפועל למשך 6 חודשים מתום ריצוי המאסר בפועל.
הפעלת פסילה על תנאי במצטבר בת 8 חודשים מת.פ. 1039/09 (שלום אילת).
- ה. קנס בסך 2,500 ₪ ישולם עד יום 15.2.16, או 30 ימי מאסר תמורתו.

6. זכות ערעור לבימ"ש המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג באלול תשע"ה, 07 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.